

Po vyhlášení konkursu na jmění dlužníka povolil soud první stolice k zajištění daňové pohledávky exekuci záznamem zástavního práva na dlužníkově nemovitosti. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekuční návrh byl podán po uvalení konkursu na jmění dlužníka. Podle § 11 konk. ř. nemůže býti po prohlášení konkursu pro pohledávku za úpadcem nabyto soudcovského práva zástavního, nebo práva na oddělené uspokojení na věcech, náležejících do konkursní podstaty. Z návrhu nelze zjistiti, zda jde v souzeném případě o exekuci k zajištění pohledávky za takové státní daně s přírážkami, pro které jest přednostní právo na nemovitosti (čl. III. čís. 3 uvoz. zák. ke konk. ř. čís. 64/1931 sb. z. a n., §§ 265, 266 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n., § 216 čís. 2 ex. ř.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

V rozhodnutích čís. 10.700 a 10.964 sb. n. s. bylo jen vysloveno, že k záznamu daňové pohledávky podle čl. III uvoz. zákona k ex. ř. a dvorských dekretů z 18. září 1786 čís. 577 sb. z. s. a ze dne 24. října 1806 čís. 789 sb. z. s. jakož i § 38 písm. c) knih. zák. stačí pouhá žádost bez předložení vykonatelných výkazů daňové pohledávky. Nebylo však vysloveno, že to stačí bezpodmínečně i za konkursu dlužníka, a proto se rozhodnutí ta na souzený případ nehodí. Věc jest posuzovati podle § 11 konk. ř. čís. 64/1931 sb. z. a n., podle něhož jsou proti úpadci vyloučeny exekuce s výjimkou toho, co ustanovuje čl. III čís. 3 uvozovacího zákona ke konk. ř., jenž sice zachovává v platnosti předpisy o exekuci k dobytí nebo zajištění státních daní s přírážkami, vedené za konkursu, avšak na věci, na kterých jest pro tyto pohledávky přednostní právo. Vymáhající věřitel musí proto v návrhu na povolení exekuce podle § 54 ex. ř. uvést vše, co jest předpokladem přednostní pohledávky. Neuvedl však ani, o jakou daňovou pohledávku jde, takže nelze ani zjistiti, která zákonná ustanovení pro posouzení přednostního pořadí vymáhané pohledávky přicházejí v úvahu.

Čís. 13937.

Exekuční titul podle § 63 vyr. řádu zůstává pro věřitele nedotčen, i když vyrovnání zůstalo vyrovnacím dlužníkem nesplněno a dlužníka stihly následky ztráty slev a výhod vyrovnáním mu poskytnutých (§ 67 vyr. ř.). Věřitel nemající přednostní právo, může přes to podle tohoto exekučního titulu vésti exekuci proti dlužníku do výše vyrovnací kvoty a jest zbytečná žaloba věřitele, pokud se domáhá zaplacení kvoty.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1934, R I 1332/34.)

Čtyry směnečné platební příkazy po 2.000 Kč ponechal procesní soud první stolice v platnosti. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. V otázce, o níž tu jde, uvedl v důvo-

d e c h: Odvolatelka vznesla proti směnečným platebním příkazům námitku věci rozsouzené, jejíž podstatu spatřuje v tom, že směnečné pohledávky i s úroky byly přihlášeny k vyrovnacímu řízení ohledně jmění žalované strany, vyrovnání bylo věřiteli přijato, soudem potvrzeno a, ježto žalující strana vyrovnání řádně plní, zanikla prý podle § 60 vyr. ř. pohledávka žalující strany ze směnek a nemůže požadovati od žalované strany více, než jí patří podle vyrovnání soudně potvrzeného. Vyrovnání jest podle § 63 vyr. ř. exekucním titulem, takže žaloba jest nepřípustná a úplně zbytečná. Této námitce nelze do jisté míry odeprítí oprávněnost. Jak vyplývá z vyrovnacích spisů krajského soudu v P., jež se týkají vyrovnacího řízení o jmění žalované strany, a jak i první soud zjišťuje, přihlásila žalující strana k vyrovnání pohledávku 16.190 Kč, úroky 351 Kč a upomínací výlohy 20 Kč, celkem 16.562 Kč, kterážto pohledávka byla i žalovanou i vyrovnacím správcem uznána. Podle vyrovnacího návrhu ze dne 28. dubna 1932, který byl při vyrovnacím roku věřiteli přijat, měli nepřednostní věřitelé obdržeti 60% svých pohledávek s příslušenstvím bez rozdílu, jde-li o pohledávky z účtu či o pohledávky ze směnek, a to v devíti lhůtách, z nichž první byla splatná dne 20. listopadu 1932 a poslední dne 20. ledna 1934. Usnesením krajského soudu ze dne 27. května 1932 bylo vyrovnání žalované strany potvrzeno. Podle souhlasného udání stran jest v pohledávce k vyrovnání přihlášené i pohledávka ze zažalovaných směnek. Podle § 63 vyr. ř. jest právoplatně soudem potvrzené vyrovnání ve spojení s výpisem ze seznamu přihlášených pohledávek exekucním titulem, podle něhož lze vésti pro pohledávku přihlášenou ve vyrovnacím řízení a zapsanou do seznamu přihlášek, nepopřel-li ji dlužník ani vyrovnací správce, exekuci do výše kvoty věřiteli přijaté. Dodrží-li dlužník podmínky vyrovnání, jest hledíc k § 60 vyr. ř. zbaven povinnosti platiti více, než činí kvota schvalovacím usnesením určená. V souzeném případě zjistil však prvý soud, že žalovaná strana potvrzené vyrovnání nesplnila, ježto zaplatila jen dvě splátky, kdežto třetí nevyrovnala ani když byla doporučeným dopisem o zaplacení upomenuta. Ježto žalovaná strana vyrovnání nesplnila, pozbyly pro předpis § 67 vyr. ř. účinnosti veškeré slevy i výhody ve vyrovnání poskytnuté, avšak práva, která vyrovnáním byla poskytnuta věřitelům proti dlužníku nebo jiným osobám, zůstala nedotčena. Třebas že tedy pohledávka zcela oživila a žalovaná strana ztratila nárok na 40%ní slevu a na lhůty, přece vzhledem k ustanovení § 67 vyr. ř. zůstal nedotčen exekucní titul pro pohledávku žalující strany vzniklý podle § 63 vyr. ř. a sahající do výše vyrovnací kvoty, t. j. do 60% přihlášené pohledávky. Žalující strana má tedy až do této výše své pohledávky dostatečný exekucní titul a jest námitka rozsouzené věci žalovanou stranou vznesená co do této části vymáhaného nároku odůvodněna. Pro zbytek nároku jest žaloba na místě, ježto o něm dosud rozhodnuto nebylo a jest směnečné platební příkazy do výše tohoto zbytku nároku zachovati ve své moci. Pro rozhodnutí o tomto zbytku nároku žalující strany neobsahuje však skutková základna prvního soudu dostatečného podkladu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Okolnostmi tvrzenými žalovanou není vystižena námitka věci rozsouzené, a nesprávně odvolací soud spatřuje v nich tuto námitku, poněvadž námitku věci rozsouzené lze opíratí jen o pravoplatný rozsudek nebo o soudní rozhodnutí jemu na roveň postavené, na příklad o směnečný platební příkaz, nelze ji však opíratí o smír neb o vyrovnaní soudem potvrzené, byť i tvořilo exekuční titul (rozhodnutí čís. 12.304 sb. n. s.). V takovém případě jde o hmotněprávní námitku novace, nikoli o námitku procesuální. Než přes to jest souhlasiti s rozhodnutím odvolacího soudu, pokud zrušil rozsudek soudu první stolice, pokládaje žalobu co do částky 60% přihlášené pohledávky k vyrovnacímu řízení žalované firmy za zbytečnou a máje ji odůvodněnou jen co do částky 40%. Neboť zákon dopouští podle § 63 vyr. ř. vedení exekuce podle vyrovnaní soudem potvrzeného a podle výpisu ze seznamu přihlášek po pravomoci potvrzeného vyrovnaní o pohledávkách přihlášených k vyrovnacímu řízení a zapsaných do seznamu přihlášek, jež nebyly dlužníkem ani vyrovnacím správcem popřeny, a to u věřitelů nemajících přednostního práva, do výše kvoty věřiteli přijaté. Tímto ustanovením byl utvořen nový druh exekučního titulu, který zůstává pro věřitele nedotčen, i když vyrovnaní zůstalo vyrovnacím dlužníkem nesplněno a stihly dlužníka následky ztráty slev a výhod vyrovnaním mu poskytnutých (§ 67 vyr. ř.). Věřitel, nemající přednostní právo může přes to podle uvedeného exekučního titulu vésti exekuci proti dlužníku do výše vyrovnací kvoty. Jestliže v souzeném případě podle rozsudkových zjištění žalobkyně přihlásila k vyrovnacímu řízení první žalované pohledávku ve výši 16.562 Kč včetně příslušenství, v níž jsou směnečné pohledávky obsaženy, tato byla uznána vyrovnacím správcem a dlužníci a jestliže vyrovnací kvota přijata 60% a vyrovnaní potvrzeno, avšak žalovaná je proti žalobkyni řádně a včas nesplnila, ač o to byla ve smyslu § 67 vyr. ř. upomenuta, je zbytečno, by se žalobkyně domáhala dalšího exekučního titulu co do částky 60% přihlášené pohledávky, poněvadž má v tom směru exekuční titul podle § 63 vyr. ř. Neprávem míní rekurentka, že nesplněním vyrovnaní a obživnutím celé pohledávky nastal stav, jaký byl před vyrovnacím řízením v příčině přihlášené pohledávky, poněvadž za předpokladů § 63 vyr. ř. došlo přece k vytvoření exekučního titulu, který před vyrovnacím řízením tu vůbec nebyl anebo nemusil býti, a tento titul zůstal věřiteli i po nesplnění vyrovnaní (§ 67 vyr. ř.). Také je nerozhodno, zda žalovaní popírali jakoukoliv povinnost platiti ze směnek, poněvadž to mohlo míti význam jen za předpokladu, že řádně plnili vyrovnaní, a, pokud tak neučinili, mohlo to míti právní význam jen, pokud šlo o směnečnou pohledávku, pro niž žalobkyně neměla exekuční titul, to jest co do výše 40% nad kvotu.

Čís. 13938.

Odklad exekuce vyklizením (zákon ze dne 28. března 1928, čís. 45 sb. z. a n.).